

[Otto Mørch.]

lade mig at citere fra Søndags Aktuelt den 22. februar, hvad LOs næstformand siger på dette vigtige område:

„Fra mange lande får vi besøg af mennesker, som vil studere, hvordan vi har opbygget systemet omkring vore kollektive overenskomster og arbejdsretten.“

Og så siger han videre:

„Den er ikke vort ønskemål, men hvis vi vil bibeholde de kollektive overenskomster, er det vigtigt, at vi har en instans, som kan foretage sanktioner, hvis de brydes.

Vi har bl. a. haft besøg af repræsentanter for den franske kommunistiske fagorganisation CGT, som har givet udtryk for stor respekt for vores arbejdsretlige system.

CGT-folkene oplyste, at de i 1968 med arbejdsgiverne og regeringsrepræsentanter havde aftalt en bedre pensionsordning og en arbejdstidsforkortelse. Dette er endnu ikke i 1976 blevet gennemført. Det skyldes, at franskmændene ikke har en instans som arbejdsretten, der sikrer, at aftaler overholdes,“ siger hr. Knud Christensen.

**Johan Philipsen (V):**

Hr. Ingomar Petersen drog lidt for vidtgående slutninger til sidst. Jeg bliver nødt til at gentage ordret: „De helt spontane aktioner vil efter de radikales forslag nu blive belagt med bod, og det kan vel egentlig ikke have været forslagsstillernes tanke.“

Så har jeg givet udtryk for — og her er jeg enig med de radikale i problemets eksistens — at vi har fået flere spontane aktioner, hvor nogle af dem formodentlig har været i gåseøjne.

Og så hedder det til sidst: „Afsluttende vil jeg sige, at venstre er enig med forslagsstillerne i problemets eksistens og gerne vil drøfte det i udvalget.“ Og så de to sætninger, som jeg anser for de vigtigste: „Man må imidlertid ikke være blind for, at mange problemer løses, når den eventuelle spontane vrede har lagt sig og man har tænkt nærmere over tingene; denne sidste sætning gælder ikke alene arbejdsmarkedets parter. Den gælder vist generelt i alle samfund.“

Og så er jeg i den glædelige situation at kunne takke hr. Knud Jespersen for to udtalelser, der lød således: spontaneitet er et vidt begreb, og senere opfordrer hr. Knud

Jespersen til at vise demokratisk frisind. Det lyder smukt i en kommunistisk mund.

Og så beder hr. Knud Jespersen venstre og mig om at vise dette demokratiske frisind, da jeg for et øjeblik siden var i den situation at have en anden vurdering af begrebet spontaneitet end hr. Knud Jespersen. Tak for udtalelserne.

**Knud Jespersen (DKP):**

Nu skal det jo ikke udarte til sådan gensidig taknemlighed. Jeg har ikke så meget at takke hr. Johan Philipsen for. Det er ikke min, men hr. Johan Philipsens skyld. Det kan jo rettes senere. Jeg håber, det varer længe, fordi jeg håber det varer længe, inden vi skal have en arbejdsminister med det velklingende efternavn.

Hvad angår spontaneitetsbegrebet, er det jo noget, der sker spontant, og da jeg ved, at tankevirksomhed er langtira spontan, hvis den overhovedet er at finde i arbejdsmarkedsbegreber i venstre, så forstår jeg godt, at man ikke er klar over, hvad spontaneitet er. Det er noget, der sker som en eksplosion, i kraft af at man bliver provokeret, og så kommer der en tankeproces i gang — jeg håber, man kan høre det — og denne tankeproces fører til, at man træffer beslutninger ud fra sin egen opfattelse af, hvad man anser for at være rigtigst. Det synes jeg man skal have lov til, det er demokratisk frisind, og derfor er der intet grundlag for at prøve at forbyde spontaneitet hverken i tanker eller i bevægelse. De radikale burde faktisk være de sidste til noget sådant.

Jeg lyttede med interesse til det oplæste citat. Jeg forstår, at hr. Otto Mørch går ud fra, at ikke mange læser Aktuelt, og det er der jo heller ikke ret mange der gør. Jeg har læst den pågældende artikel, og nu fik jeg altså noget af den læst op her fra talerstolen. Jeg har bidt mærke i to ting. At Knud Christensen siger, at man har et sådant system, men at det ikke er vores ønskemål, dvs., at man må gå ud fra, at der her gemmer sig ønsker om at få en mere demokratisk arbejdsretslovgivning, og det er da en god tanke. Om man kan finde en eller anden fra CGT, der har sagt, at man burde i grunden have en arbejdsret som den danske, vil jeg da ikke på forhånd udelukke. Folk siger de mest gudsforgående ting, når